

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Manthey, Johan Georg Ludvig FRA: Ørsted, Hans Christian (1801-12-04)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Manthey, Johan Georg Ludvig FRA: Ørsted, Hans Christian (1801-12-04)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 29.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000012.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ørsted, Hans Christian , *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til Professor Manthey.

Berlin, den 4de December 1801.

I mit forrige Brev glemte jeg at berette Dem, at jeg havde benyttet mig af den Kommission, De havde givet Hermbstädt, at forstrække mig med Penge. Vel havde de Penge, De havde været saa god at lade mig udbetale ved Barthels, sat mig i Stand til at leve endnu en Maaned længere i Berlin; men mine Hverdagsklæder, som allerede vare gamle og vendte, da jeg tiltraadte Reisen, vare nu saa meget medtagne, at jeg s. 30nødtes til at anskaffe nye, hvilke jeg har ladet indrette, efter Deres Raad, for Reisen, saa at Dragten er af mørkt graat Klæde og bestaaer af Frakke og Pantalons, med sort Silkevest. En ny Overkjortel, et Par Bøger, som vare aldeles nødvendige, og et Kollegium hos Karstens, som koster 2 Louisd'or, have absorberet min meste øvrige Formue Endnu har jeg kun taget 8 Louisd'or hos H. ; men noget mere nødes jeg med det første endnu at formere min Gjæld. Efter Overslag, seer jeg, at jeg vel kan afbetale denne og leve Vinteren over i Berlin af mit Stipendium; men hvad der skal blive af, naar jeg atter begynder at reise, seer jeg aldeles ikke, naar jeg intet kongeligt Tillæg faaer. I det mindste vil Reisen saaledes opsluge det Meste, at jeg nødes til at foretage de skadeligste Indskrænkninger i alle Udgifter, jeg ønskede at gjøre for min Underviisning.

Jeg læser ingen Bog flittigere og med mere Fornøjelse, i mine Aftentimer, end Winterls prolusiones ad chemiam seculi decimi noni. Jeg finder ved hver ny Gjennemæsning mere Harmoni og Geni deri. Jeg længes kun efter at gjentage nogle af hans Hovedforsøg; men den skrækkelige Fordom (jeg tør kalde det saadant, da jeg endnu Ingen kjender, der har dadlet W. saaledes, at man kunde høre, at han havde læst ham), som hersker her og overalt derimod, gjør mig noget varsom, endog i at tale derom. Dog haaber jeg, at Leilighed skal gives. Ritter overtalte jeg til at læse den og havde den Fornøjelse at høre hans Dom stemme med min. Hvorom Alting er, saa indestaaer jeg, med al den Tillid jeg nogensinde ønsker i videnskabelig Henseende at nyde af Dem, at jeg mere og mere overalt finder Sandhedens Charakter i denne noget underlige Bog og at den selv i den tekniske Chemi hist og her giver Oplysninger, som ikke ere uvigtige. Maaskee har De allerede læst denne Bog og kjender den bedre end jeg; men i saa Fald er s. 31det mig saa meget kjærere, da jeg desto før kan see min Dom berigtiget ved Deres.

Med Høiagtelse og Venskab
H. C. Ørsted.